

Arrest

nr. 66 556 van 13 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. EL MOUZGHIBATI loco advocaat G. KLAPWIJK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Igbara Oke op 28 augustus 1982, u bent moslim en behorende tot de Yoruba etnie.

Rond augustus 2009 ging u samenwonen met (H.I.), de jongen waarmee u toen een homoseksuele relatie aanging. Op 30 augustus 2010 kwam een groep moslims naar het huis waar u en (H.I.) woonden. Ze staken uw taxi in brand en vielen uw huis aan, omdat ze vernamen dat u een homoseksuele relatie had met (H.I.). U vluchtte weg, maar wat er verder met (H.I.) gebeurde, weet u niet. Op 30 augustus 2010 verliet u Nigeria en ging u naar Benin. Op 29 september 2010 verliet u Benin en reisde u verder naar Marokko. Daar vertok u op 4 december 2010 en op 10 december 2010 kwam u in België toe. Op 13 december 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van uw homoseksualiteit, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Volgens uw verklaringen voelde u zich sinds ongeveer twee jaar geleden (toen u 27 jaar oud was) aangetrokken tot mannen (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd tot wie u zich voordien aangetrokken voelde, gaf u aan dat u er niet over na dacht (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd hoe u twee jaar geleden besepte dat u mannen verkoos boven vrouwen, ontweek u de vraag door te stellen dat u geen vrouwen had en dat u het niet wist. Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u vaag aan dat u een relatie met (H.I.) aanging en dat u het merkte, omdat u verliefd werd op hem (gehoor CGVS, p.11). Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen over de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid weinig overtuigend of doorleefd overkomen. Toen u verder gevraagd werd wat er door uw hoofd ging toen u besepte dat u homoseksueel was, gaf u aan dat het voor u gewoon was en dat u er niets verkeers aan zag (gehoor CGVS, p.11).). Uit bovenstaande verklaring, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt (gehoor CGVS, p.7-9 en p.11). Het komt **weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig** over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – gewone en normale gevoelens bij had en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Voorts kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met (H.I.).

U verklaarde dat u uw partner (H.I.) ongeveer twee jaar kende, vóór u een relatie met hem begon en jullie gingen samenwonen (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd hoe u te weten kwam dat (H.I.) homoseksueel is, gaf u – na een lange stilte – vaag aan dat u het wist. Toen opnieuw gevraagd werd hoe u het wist, gaf u al even vaag aan dat hij geen vrouw had. Toen u verder gevraagd werd of er nog elementen waren waardoor u wist dat hij homoseksueel was, gaf u opnieuw vaag aan dat jullie met elkaar spraken en dat het door het gesprek was. Toen u daarop gevraagd werd of u hem dan vroeg of hij homoseksueel was, ontweek u de vraag door te stellen dat het een gewoon gesprek was en u niet weet wie het vroeg (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd waar (H.I.) geboren werd, gaf u aan dat u het niet juist wist. U gaf aan dat hij van het noorden van Nigeria kwam, maar u vergat van waar (gehoor CGVS, p.3). U wist verder niet welke opleiding uw partner (H.I.) volgde (gehoor CGVS, p.8). Toen u verder gevraagd werd welke zaken u en (H.I.) samen deden als koppel, gaf u aan dat jullie alleen konden samenwonen, want dat iets samen doen gevaarlijk was. Jullie hadden geen toekomstplannen en u dacht nooit na over trouwen, een gezin of kinderen (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd waar (H.I.) momenteel is, gaf u aan dat u niet weet wat met hem gebeurde, maar dat hij waarschijnlijk gedood werd, omdat betrapte homoseksuelen vaak gedood worden (gehoor CGVS, p.3-4). Verder wist u niet wat de name van de ouders van (H.I.) waren en evenmin wist u wat hun beroepen waren. U gaf aan dat hij oudere broers en zussen had, maar u kende geen van hen bij naam, omdat ze in het noorden van Nigeria wonen (gehoor CGVS, p.4). Gevraagd of de familie van (H.I.) wist dat hij homoseksueel is, gaf u aan dat u denkt van niet, omdat ze in het noorden van Nigeria wonen. U vroeg ook nooit aan (H.I.) of zijn familie van zijn geaardheid op de hoogte is (gehoor CGVS, p.4).

U weet dan ook niet te overtuigen betreffende uw beweerde homoseksuele relatie met (H.I.).

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld en de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaand te zijn.

U gaf – overigens correct – aan dat het Nigeriaanse volk niet moet weten van homoseksualiteit (gehoor CGVS, p.7-9 en p.11). Verder gaf u aan dat de Nigeriaanse wet homoseksualiteit niet toestaat (gehoor CGVS, p.10). Toen u daarop gevraagd werd welk wetsartikel zich uitspreekt over homoseksualiteit in Nigeria, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.10). U gaf aan dat u niet wist welke strafmaat de Nigeriaanse wet betreffende homoseksualiteit voorziet, maar volgens u lijkt het levenslange opsluiting te zijn. Later gaf u echter aan dat u het niet weet, maar dat u voordien reeds dood zal zijn. U gaf aan dat u nooit naging welke straf u eigenlijk riskeerde door homoseksuele handelingen te stellen (gehoor CGVS, p.10). Toen u verder gevraagd werd welk wetsvoorstel dat te maken had met homoseksualiteit in 2006

voorgesteld werd, gaf u aan dat u er niets van wist (gehoor CGVS, p.10). Er dient vastgesteld te worden dat u de Nigeriaanse wetgeving betreffende homoseksualiteit niet kent. Van iemand die een homoseksuele geaardheid heeft en omwille daarvan vervolging vreest, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hiervan toch in minimale mate op de hoogte is of er op zijn minst geïnteresseerd naar op zoek gaat. Dat u naliert dit te doen, doet verder twijfelen aan het doorleefde karakter van uw asielaanvraag. Verder gaf u aan dat u er geen idee van had waar u andere homoseksuelen kon vinden of ontmoeten in Nigeria. Toen u gevraagd werd wat u dan deed als u personen met een homoseksuele geaardheid wilde ontmoeten, gaf u vaag aan dat er geen bepaalde plaatsen zijn en dat u genoeg weet als een man niet met een vrouw is (gehoor CGVS, p.11-12). Verder kende u geen enkele organisatie in Nigeria die opkomt voor de rechten van homoseksuele personen (gehoor CGVS p.12). Toen u gevraagd werd of u – buiten (H.I.) – homoseksuele vrienden of kennissen had, gaf u aan dat u niemand anders kende die homoseksueel is (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of u beroemde Nigerianen kende die een homoseksuele geaardheid hebben of die ervan verdacht werden, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.12). Toen u verder gevraagd werd of u weet had van artikelen betreffende homoseksualiteit die in de Nigeriaanse pers verschenen, gaf u aan van niet, omdat u geen kranten las (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er heel wat artikelen in de Nigeriaanse media verschenen over homoseksuelen die omwille van hun homoseksualiteit problemen kenden in Nigeria. Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst erg beperkt is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw verklaringen betreffende uw relatie met (H.I.), zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde lidkaart van de 'National Union of Road Transport Workers' (met nummer 107069) en de kopie van uw geboortecertificaat (met nummer 01121) geven informatie over uw beroep en uw identiteit, welke niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 62 en 48, §2 en §3 van de vreemdelingenwet.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal op geen enkele concrete wijze heeft uiteengezet waarom zijn seksuele ervaringen niet doorleefd en niet geloofwaardig zijn. Hij stelt dat de commissaris-generaal geheel onterecht heeft opgemerkt dat het niet overtuigend is dat zijn seksuele ervaring niet gepaard ging met gevoelens van twijfel, angst en frustratie gelet op het feit dat zijn relatie in een homofobe omgeving sociaal volstrekt onaanvaardbaar is. Het is volgens verzoeker zeer goed denkbaar dat men op persoonlijk vlak intens – en in het geheim – kan genieten van het delen van intieme momenten met een andere man, zelfs al verkeert men in de wetenschap dat dergelijke handelingen door de wet strafbaar worden gesteld en dat een groot deel van de publieke opinie in Nigeria dergelijke relaties ten zeerste afkeurt.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat (H.I.) op emotioneel vlak voor hem een zeer belangrijke persoon was met wie hij effectief een homoseksuele relatie heeft onderhouden. Gelet op de gevoeligheden van een dossier waar men tracht de meest intieme sferen van een persoon bloot te leggen, hoeft het volgens verzoeker niet te verwonderen dat hij niet alle vragen betreffende (H.I.) met dezelfde nauwkeurigheid en precisie kan beantwoorden. Hij merkt op dat het zeer goed denkbaar is dat hij inderdaad zeer veel niet te weten is gekomen over zijn partner omwille van het feit dat deze laatste uit schrik voor eventuele kwalijke gevolgen vanwege familie of overheid zijn eigen privéleven in bescherming heeft genomen. Verzoeker stelt dat het geenszins mag verwonderen dat hij tijdens het gehoor enigszins zijn voorbehoud heeft geformuleerd omtrent het aangaan van een huwelijk en het

stichten van een gezin met (H.I.) aangezien er thans in Nigeria geen sprake kan zijn van een zodanig samenleven.

In een derde onderdeel benadrukt verzoeker dat hij in ieder geval wist dat hij omwille van zijn seksuele geaardheid dreigde te worden vervolgd en veroordeeld tot zeer zware straffen in Nigeria. Hij stelt dat hij geen jurist is en dat van hem dus niet kan worden verwacht dat hij tot in de kleinste details op de hoogte is van de repressieve wetgeving in Nigeria omtrent homoseksualiteit. Verzoeker betoogt dat het evenmin bedenkelijk is dat hij niet actief op zoek ging naar lotgenoten in Nigeria. Hij stelt dat het geen betoog behoeft dat elke homoseksuele persoon zijn seksuele geaardheid op zijn eigen, hoogst persoonlijke manier ervaart en beleeft. Hij merkt op dat hij reeds een partner had in Nigeria en het hem er niet om te doen was zich naar ontmoetingsplaatsen te begeven om met andere mannen nieuwe ervaringen op te doen. Verzoeker benadrukt dat hij van zeer eenvoudige afkomst is en dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn seksuele geaardheid dermate 'intellectualiseert'. Hij herhaalt dat hij pas sinds relatief korte tijd zijn homoseksualiteit heeft ontdekt.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker maakt zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk. Zo heeft verzoeker aangaande de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid verklaard dat hij zich sinds een tweetal jaar, toen hij zevenentwintig was, aangetrokken voelt tot mannen en zich voordien "niet echt" aangetrokken voelde tot vrouwen (administratief dossier, stuk 4, p. 11). Gevraagd hoe hij twee jaar geleden wist dat hij mannen verkoos boven vrouwen, trachtte verzoeker aanvankelijk de vraag te ontwijken door te stellen "Ja, ik heb geen vrouwen, ik weet het niet" (*ibid.*, p. 11). Na herhaling van de vraag verklaarde verzoeker: "Toen ik een relatie met (H.I.) aanging, merkte ik het" en "Ik werd verliefd op hem, dat is het" (*ibid.*, p. 11). Vervolgens gevraagd wat er door zijn hoofd ging toen hij voor het eerst besepte dat hij homoseksueel was, verklaarde verzoeker: "Ja, voor mij was het gewoon ok, ik zie er niets mis mee" (*ibid.*, p. 11).

Verzoekers verklaringen aangaande de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid zijn niet doorleefd; te meer daar het niet aannemelijk is dat hij zijn ontdekte homoseksuele geaardheid niet als problematisch heeft ervaren, maar er gewone en normale gevoelens bij had, terwijl zowel uit de landeninformatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 15) als uit verzoekers verklaringen (administratief dossier, stuk 4, p. 7-11) blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt.

Verzoeker beperkt zich tot het uiten van de louter algemene bewering: "Dat het uiteraard zeer goed denkbaar is dat men op persoonlijk vlak intens [...] kan genieten van het delen van intieme momenten

met een andere man, zelfs al verkeert men in de wetenschap dat dergelijke handelingen door de wet strafbaar worden gesteld [...]" en tot het tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal waar hij stelt dat de commissaris-generaal op geen enkele concrete wijze heeft uiteengezet waarom zijn seksuele ervaringen niet doorleefd en niet geloofwaardig zijn. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Verzoeker heeft tevens een beperkte kennis aangaande de leefwereld (organisaties, ontmoetingsplaatsen) en de juridische positie (strafbaarheidsbepalingen, wetsvoorstellen) van homoseksuelen in Nigeria hoewel kennis van deze zaken van belang is voor zijn persoonlijke veiligheid, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aangaande zijn seksuele geaardheid.

Verzoeker heeft tevens vage verklaringen afgelegd betreffende zijn beweerde homoseksuele relatie met (H.I.). Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij niet op de hoogte is van diens exacte geboorteplaats, zijn opleiding; de namen en het beroep van zijn ouders en de namen van zijn broers en zussen.

Verzoekers verweer dat hij niet veel weet over (H.I.) omdat deze laatste zijn privéleven heeft willen beschermen uit schrik voor zijn familie of de overheid kan, mede gelet op het feit dat hij heeft verklaard dat hij van augustus 2009 tot augustus 2010 met (H.I.) heeft samengewoond en hem reeds twee jaar kende voor hij met hem ging samenwonen (*ibid.*, p. 3), niet worden aanvaard. Verzoeker voert bovendien geen concreet verweer ten aanzien van de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij vage verklaringen heeft afgelegd naar aanleiding van de vraag hoe hij te weten is gekomen dat (H.I.) homoseksueel was.

Verzoekers bewering dat (H.I.) voor hem een zeer belangrijke persoon was met wie hij effectief een homoseksuele relatie heeft onderhouden is geenszins dienstig om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers vermeende homoseksuele relatie met (H.I.) te herstellen.

Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker ten gevolge van deze ongeloofwaardig geachte relatie beweert te hebben ondervonden.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert geen middel aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de *sub* 2.2.2. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS